

Ročník XIV.

Tretia nedeľa po Narodení Pána – Krst Krista Pána(A) 12. januára 2014

týždeň 03.

Róbert Vacula

Toto je môj milovaný Syn

Ježiš prišiel z Galiley k Jordánu za Jánom, aby sa mu dal pokrstiť. Ale Ján mu odporoval a hovoril: „Ja by som sa mal dať tebe pokrstiť, a ty prichádzaš ku mne?“ Ježiš mu však povedal: „Len to nechaj, lebo sa patrí, aby sme splnili všetko, čo je spravodlivé.“ Potom mu už neodporoval. Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody. Vtom sa mu otvorilo nebo a on videl Božieho Ducha, ktorý ako holubica zostupoval a prichádzal nad neho. A z neba zaznel hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.“ (Mt 3, 13- 17)

Evanjelista Matúš nás opäť pozýva k Jordánu, kde v neobývanej krajine žije a káže Ján Krstiteľ. Budeme svedkami neobyčajnej udalosti, ako sa Ježiš pripravuje na svoje verejné účinkovanie.

Ježiš prichádza k Jordánu. Musel prejsť desiatky kilometrov, aby sa dostal na toto miesto pokánia a očisty. Pokorne sa zaradil medzi hriešnikov, ktorí prišli, aby sa vyznali zo svojich vín a boli očistení krstom. Je poslušný nielen svojmu Otcovi, ale dobrovoľne sa podriaďuje poriadku, ktorý tu vládne. Každý, kto ho tu stretáva, vidí v ňom jedného z hriešnikov. A On sa nebráni, neospravedľuje, ani nehľadá zvláštny prístup alebo výnimku. Spomeňme si na túto scénu, kedykoľvek sa v nás prebudí obava, aby nás druhí nepokladali za horších, než sme vo vlastných očiach; spomeňme si na to vždy, keď budeme mať nutkanie ospravedľovať sa, vysvetľovať, ohradzovať sa, zvaľovať vinu na okolnosti i na druhých ľudí. Prosme Ježiša, aby nás naučil dbať jedine o tú povesť, akú máme v očiach Najvyššieho.

Ježiš tu stojí ako hriešnik pred svojim najspravodlivejším Otcom. To nie je póza či gesto. Vzal na seba všetku ľudskú vinu so všetkými dôsledkami. Toto narastajúce bremeno poniesie až na Kalváriu. Stojí tu ako hriešnik i tvojím menom. Chápeme to?

Postavme sa spolu s Ježišom tam, kam

patríme. Zaraďme sa medzi kajúcnikov a nesnažme sa hľadať únik v tom, že sa budeme vyhovárať a porovnávať s druhými, vyberať si výhodnejšie miesto. Namiesto toho radšej uvažujme, čo môžeme ponúknuť nebeskému Otcovi ako zmier za svoje previnenia, pomyslime pri tom i na všetky nepriznané viny, na všetko zlo, ktoré sme za sebou zanechali, pretože naša zaslepenosť a sebaláska nám nedovolili, aby sme si to pripustili a uvedomili. Ježiš už teraz ponúka seba ako zmiernu obeť. Budeme mať odvahu pripojiť sa k nemu? Pociťujeme nerozhodnosť či strach? Neodchádzajme. Možno, že nájdeme silu v tom, čoho budeme ešte len svedkami.

Prišiel rad na Ježiša. Stojí v Jordáne tvárou tvár svojmu Predchodcovi. Keď sa prvýkrát stretli pred svojím narodením, Ján sa pohol radosťou v matkinom lone. Teraz ním pohla najhlbšia pokora a úcta. Tento muž sa necíti byť hoden preukázať Ježišovi službu, ku ktorej bol povoláný. Naučme sa od Jána zachovať si pokornú úctu k Božej vznešenosti, aj keď sa nám Boh tak obdivuhodne približuje. Čím zreteľnejšia bude pre nás nekonečná svätosť Najvyššieho a vedľa nej naša priepastná ničota, tým lepšie oceníme jeho pokornú cestu lásky, ktorá ho privádza až do vnútra našej duše.

Ježiš krstom verejne zjavil, že prijal úlohu Baránka, ktorý sníma hriechy sveta. Kajúci Kristov úkon posväťí prameň a otvorí riekku Božieho zľutovania pre všetkých, ktorí budú z nej čerpať odpustenie. Taká je teda Božia spravodlivosť, že sa nám vracia dôstojnosť našim vlastným ponížením.

Pozrime s akým zaľúbením prijíma Otec obeť svojho Syna. Naplní ho silou svojho Ducha, aby poslanie priviedol k naplneniu. Myslíme si, že nám nedá silu, keď mu ponúkneme seba samých? Pokľaknime s vďačnosťou a úctou k Ježišovým nohám a povedzme mu všetko, čo nám diktuje naše srdce.

*Ty, Bože, si môj Boh
a ja Ťa hľadám,
moja duša je smädná za Tebou.
Za Tebou prahne
moje telo ako zem
vyschnutá a dlho bez vody.*

*Vyzeral som Ťa vo svätyni,
aby som videl
Tvoju moc a slávu.
Láskavosť Tvoja
je lepšia ako život,
moje ústa Ťa budú velebíť.
Ja Ťa už nikdy
žehnať neprestanem
a v Tvojom mene
budem spínať dlane.*

*Moja duša
sa ako olejom a tukom
Tebou syti
a moje ústa chvália Ťa.
Keď na Teba si
večer spomeniem,
o Tebe myslím
v dlhom nočnom bdení.
Že si mi verne
chodil na pomoc,
že radujem sa
v tóni Tvojich krídel,
duša mi k Tebe prilipla,
podopiera ma Tvoja pravica.*

*No všetci tí,
čo chystajú mi smrť,
do najspodnejších
hlbín zeme zostúpia
vydani budú meču napospas,
korisťou šakalov sa stanú.
Zato kráľ,
ten sa tešiť bude v Bohu
a pochválený bude každý,
kto v Jeho mene pravdu hovorí.
Lebo Boh zavrie ústa luhárom.*

Druhá kniha Žalmov."Prebásnil Milan Rúfus

Krstom sa stávame Božími deťmi

Krstom sa stávame Božími deťmi. Voda je jednou z najpotrebnejších vecí, ktoré človek musí mať k svojmu životu. Bez nej nedokážeme existovať, takisto ako bez vzduchu. A na dôvažok v našej civilizovanej spoločnosti si málokto vie predstaviť život bez vodovodných potrubí, batérií a vaní. Málokto by sa chcel vrátiť čo len päťdesiat rokov dozadu a vyskúšať si život bez vymožeností súčasnej kúpeľne. Toľko pre nás voda znamená. Znamená život, znamená čistotu.

Niet divu, že práve vodu si Boh vybral za symbol duchovného znovuzrodenia, duchovného očistenia. Človek, obmytý vo vode, sa vo sviatosti krstu mocou Ducha Svätého stáva Božím dieťaťom. Očisťuje si svoju dušu, vyplavuje z nej hriech a oblieka si neviditeľné rúcho nevinnosti.

Dnes slávime pripomienku na okamih, keď bol aj Kristus ponorený vo vodách rieky Jordán, aby sa tak dal pokrstiť Jánovým krstom. Pýtame sa, prečo to tak urobil. Vieme, že on sám sa nemal z čoho obmývať, jeho sa hriech nedotkol. Ani sám Ján Krstiteľ to nechápal. Evanjelista Matúš píše, že mu zo začiatku odporoval: „Ja by som sa mal dať tebe pokrstiť, nie ty mne.“ Až na Ježišovo slovo ho pokrstil. Ježiš hovorí, že treba splniť to, čo je spravodlivé. Áno, on sa zaradil medzi jednoduchých, obyčajných ľudí, ktorí poslúchli Jánovu výzvu. Podporil aj samotného Jána v jeho apoštoláte. A zároveň bol výčitkou pre farizejov, ktorí sa cítili dosť čistí a mysleli si, že krst nepotrebujú. Aj v tomto Ježišom čine išlo o to, čo napísal Pavol vo svojom liste Filipanom: Kristus sa zriekol seba samého. (Flp 2,7) Zriekol sa svojich božských výsad, aby sa plne prispôbil nám. Završenie tohto zrieknutia sa udialo na kríži, pri jeho umučení, o ktorom tiež hovoril ako o krste, ktorým má byť pokrstený. Krv a voda, ktoré vyšli z jeho boku, sú predobrazmi krstu, odvtedy sa môžu ľudia narodiť z vody a z Ducha, ako hovoril kedysi Kristus Nikodémovi pri nočnom rozhovore. Každý teda, kto chce byť znovuzrodený pre Božie kráľovstvo, kto sa chce dostať do neba, musí byť pokrstený.

Vieme však, že nie každému je to dopriate. Najmä v prvých časoch kresťanstva, ale aj neskôr, sa stávalo, že zomreli násilnou smrťou tí, ktorí sa ešte len pripravovali na krst. O týchto hovoríme, že boli pokrstení „krstom krvi“ alebo „krstom túžby“. Aj čo sa týka malých detí - jeden z dôvodov, prečo ich pokrstiť čím skôr, je, aby mali záruku večného života. Tie, v ktorých prípadoch sa to nestihlo alebo nenarodené deti, zverujeme Božiemu milosrdenstvu. Vieme, že Pán Ježiš sám hovorieval učeníkom, ba napomínal ich, aby nechali deti, nech prichádzajú k nemu. Veríme, že tento jeho postoj sa nezmenil a že s radosťou prijíma všetkých, ktorí sami nemali možnosť byť pokrsteními.

Ďakujeme Ti, Bože, za milosť krstu. Za to, že sa môžeme volať a aj byť Tvojimi deťmi. Za to, že nás prijímaš za svoje deti a že nás pozývaš do svojho kráľovstva. Nech nás Tvoja krstná milosť sprevádza, a ak ju náhodou niekedy strácame, daj, aby sme ju vždy znova nachádzali, obnovovali si ju, a tak boli navždy Tvoji. Amen.

Michal Masný

Oznamy

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov: V dňoch 18. až 25. januára prežívame „Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov.“ Prosme Pána, aby všetci kresťania túžili po jednote.

Kňazská rekolekcia: V pondelok 13. januára . o 9:00 hod. bude sv. omša v Báhoni, ktorú budú celebroadvať kňazi dekanátu Pezinok. V pondelok vo Vištuku sv. omšu nebudeme sláviť.

Sodík a chlór

Sodík je aktívny chemický prvok, ktorý sa ľahko zlučuje s inými prvkami. Chlór je otravný plyn. Ak sa tieto dva prvky spoja, chlór stabilizuje sodík a sodík neutralizuje otravný charakter chlóru. V dôsledku vzájomného spojenia vzniká chlorid sodný, čiže obyčajná kuchynská soľ, veľmi stabilná substancia, storočia používaná na konzerváciu mäsa a prípravu potravín. Pred vznikom novodobej medicíny ju používali aj na čistenie a liečenie rán.

Láska a pravda môžu byť ako sodík a chlór. Obe sú pre život nevyhnutné, ale ak nie sú spojené, môžu byť ťažké na ovládanie, ba dokonca nebezpečné. Láska bez pravdy je nestála, ba niekedy slepá. Takáto láska je veľmi nestabilná, trhaná sem a tam v oceáne citov a emócií. Pravda sama osebe môže byť trpká a niekedy dokonca otravná. Pravda vyslovená bez lásky môže odvrátiť ľudí od podstaty vecí. Môže raniť, ba dokonca zabíjať ľudskú túžbu po náprave života. Keď sa pravda a láska spoja v človeku, dostávame to, čo Ježiš nazval „soľou zeme“. Získavame možnosť uzdraviť tých, ktorí boli duchovne zranení, pomôcť tým, ktorí to potrebujú. Aj my kresťania máme byť soľou zeme, nemáme ju však presoliť. Veľa soli môže jedlo pokaziť, ale jej správne množstvo mu dodá náležitú chuť.

Ivan Šulík „Láskavo a milosrdne“

Sväté omše v 1. Týždni cezročného obdobia (A)

13.I. pondelok

17:00 **nebude** (kňazská rekolekcia v Báhoni o 9:00 hod.)

14.I. utorok

17:00 za zdravie a Božiu pomoc

15.I. streda

17:00 za Ľ Annu Radakovičovú (30 dní)

16.I. štvrtok

17:00 za Ľ Františka Krchňáka (30 dní)

17.I. piatok

17:00 za Ľ Júliu Širokú, rod. Širokých a Matúškových

18.I. sobota

08:00 za zdravie a pokoj v rodine

Upratovanie kostola č.d. 325 - 352

19.I. Druhá nedeľa v cezročnom období (A)

08:00 za Ľ ThDr Fidela Ambróza Jurčoviča OFM kňaza, vištuckého rodáka (10. výročie smrti)
Lektori: Blahová M., Jurčovičová M.

10:00 Za farníkov

Lektori: Polakovičová Z., Kordošová A.

14:00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

13.I. pondelok Sv. Hilár, biskup a učiteľ Cirkvi

14.I. utorok Sv. Felix z Noly, kňaz

15.I. streda Sv. Arnold Janssen, kňaz

16.I. štvrtok Sv. Marcel I., pápež

17.I. piatok Sv. Anton, opát

18.I. sobota Sv. Priska, panňa a mučenica, sv. Margita Uhorská,

so svätým Augustínom z Hippa

Pre neho, skrze neho, v ňom

Svätý Augustín hovorí o veľkom tajomstve nášho rozhovoru s Bohom: Kristus je subjekt našej modlitby a predmet našej modlitby. Také úzke je jeho spoločenstvo s nami.

Boh nemohol dať ľuďom nijaký väčší dar, ako keď im ustanovil za Hlavu svoje Slovo, skrze ktoré stvoril všetko, a keď ich k nemu pripojil ako údy, keď sa Boží Syn stal aj synom človeka, jediný Boh s Otcom, jedným človekom s ľuďmi. Preto keď sa modlíme k Bohu, Syna z toho nesmieme vylúčiť, a keď sa modlí Synovo telo, nesmie od seba oddeliť svoju Hlavu. A tak je náš Pán Ježiš Kristus, Boží Syn, jediným Spasiteľom svojho tela: modlí sa za nás, modlí sa v nás a aj my sa modlíme k nemu.

On sa modlí za nás ako náš kňaz, modlí sa v nás ako naša Hlava a my sa modlíme k nemu ako k svojmu Bohu.

Poznávajme teda svoj hlas v ňom a jeho hlas v nás. A keď sa hovorí niečo, najmä v prorockých, o Pánu Ježišovi Kristovi, čo by vyzeralo ako nejaké poníženie nehodné Boha, neváhajme to vzťahovať na toho, ktorý neváhal spojiť sa s nami. Veď jemu slúži celé stvorenie, lebo skrze neho bolo stvorené všetko.

Modlíme sa k jeho božskej prirodzenosti, on sa modlí v prirodzenosti sluhu: tam je stvoriteľom, tu je stvorením; nemenný si vzal prirodzenosť tvora, ktorú treba zmeniť; zo seba a z nás urobil jedného človeka: Hlavu a telo. Modlíme sa teda k nemu, skrze neho a v ňom; my hovoríme s ním a on hovorí s nami.

Hovoríme v ňom, on v nás vyslovuje modlitbu tohto žalmu (86), ktorý má názov „Dávidova modlitba“. Náš Pán bol synom Dávida podľa tela, ale podľa svojej božskej prirodzenosti bol Pánom Dávida a jeho Stvoriteľom... Keď niekto počuje tieto slová, nech nepovie; „To nehovorí Kristus“ alebo: „To nehovorím ja.“ Nie, ak si myslí, že je v Kristovom tele, nech povie: „Kristus i ja hovoríme.“ Nemali by ste byť ochotní hovoriť niečo bez neho. On nehovorí nič bez vás.

Myšlienky k modlitbe

Jeden Kristus sa modlí za nás, modlí sa v nás a aj my sa modlíme k nemu.

Modlíme sa k jeho božskej prirodzenosti, on sa modlí v prirodzenosti sluhu.

Nemali by ste byť ochotní hovoriť niečo bez neho. On nehovorí nič bez vás.

Zapamätajte si

Syn Boží sa stal synom človeka - jeden Boh s Otcom, jeden človek s nami.

Námety na konanie

Určte si čas na modlitbu a verne tento modlitbový čas dodržiavajte. Sme Kristovo telo. On sa modlí v nás, hoci nám sa modliť nechce. Boh nás nežiada o úžasnú výrečnosť alebo intenzívne emócie, chce len vernosť.

Scot Hahn Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Tieto rady čítaj pomaly.
Nepoviem ti nič nové. Iba oživím tvoju pamäť, aby sa v nej zrodila myšlienka, ktorá ťa zasiahne tak, že zmeníš svoj život a vydáš sa na cestu modlitby a Lásky.
A napokon sa staneš rozvážnou dušou.

Modlitba

- 96 Ježiš vraví: „Hovorím vám: proste a dostanete; hľadajte a nájdete; klopte a otvorí vám.“ Modli sa! V ktorom ľudskom podnikaní môžeš mať väčšiu záruku úspechu?
- 97 Nevieš, čo povedať Pánovi v modlitbe. Nič ti neprichádza na um, no predsa by si sa s ním chcel poradiť v mnohých veciach. - Pozri: urob si cez deň niekoľko poznámok o veciach, nad ktorými by si chcel uvažovať v Božej prítomnosti. A potom sa choď s týmito poznámkami modliť.
- 98 Bohu je po modlitbe kňaza a jemu zasvätených panien najmilšou modlitba detí a chorých.
- 99 Keď sa ideš modliť, nech je to s týmto pevným zámerom: ani viac času pre útechu, ani menej pre suchopárnosť.
- 100 Nehovor Ježišovi, že od neho žiadaš v modlitbe útechu. Ak ti ju dá, poďakuj sa mu. No vždy mu povedz, že chceš vytrvalosť.
- 101 Vytrvaj v modlitbe. Vytrvaj, aj keby sa ti tvoja námaha zdala byť márna. Modlitba je vždy plodná.
- 102 Tvoja myseľ je ťažkopádna, nečinná, zbytočne sa snažíš sústrediť myšlienky v prítomnosti Pána - naozajstná otupenosť! Nenamáhaj sa, ani sa netráp. Dobro ma počúvaj: je to hodina srdca.
- 103 Dobre si zapamätaj slová, ktoré ťa v modlitbe najviac zasiahli a pomaly si ich cez deň častokrát opakuj.
- 104 „Pemoctans in oratione Dei“ - strávil noc v modlitbe s Bohom. Tak hovorí svätý Lukáš o Pánovi. A ty? Koľkokrát si takto vytrval? Nuž teda..
- 105 Keď sa nestretávaš s Kristom v modlitbe a v Chlebe, ako ho potom chceš dať poznať iným?
- 106 Napísal si mi a rozumiem ti: „Každý deň sa chvíľku modlím.“ Keby toho nebolo!
- 107 Svätý, bez modlitby? Neverím v takú svätosť.
- 108 Poviem ti, opakujúc slová istého zahraničného autora, že tvoj apoštolský život má takú hodnotu, akú hodnotu má tvoja modlitba.
- 109 Ak nie si mužom modlitby, neverím v správnosť tvojich úmyslov, keď hovoríš, že pracuješ pre Krista.

Josemaria Escrivá „Cesta“

MUŽ, KŔŇ, PES A NEBO

Muž, kŔň a pes kráčali po ulici. Po dlhom čase si muž všimol, že všetci traja zomreli pri nehode.

Niekedy totiž zomrelým trvá dlhšie, kým si uvedomia svoju novú situáciu. Museli ísť veľmi dlho hore kopcom, slnko pražilo, tiekol z nich pot a trápil ich veľký smäd. Nutne potrebovali vodu. V jednej zákrute zazreli nádhernú mramorovú bránu, ktorá viedla na námestie vydláždené zlatom. Uprostred stála fontána, z ktorej vytekala priehľadná voda. Pútnik zamieril k mužovi, ktorý bránu strážil. „Dobrý deň,“ pozdravil pectný. ; „Dobrý deň,“ odpovedal strážca.

„Čo je to za krásne miesto?“ spýtal sa pútnik.

„To je nebo,“ znela odpoveď.

„To je vynikajúce, že sme prišli do neba. Máme veľký smäd!“ zvolal prichádzajúci muž.

„Môžete vstúpiť a napiť sa do vôle,“ odpovedal strážca a ukázal na fontánu.

„Takisto môjho psa a koňa sužuje veľký smäd.“

„Ľutujem,“ povedal strážca, „ale zvieratá nemajú povolený vstup.“

Muža odpoveď veľmi sklamala. Mal totiž nesmierny smäd. No nenapil sa, pretože by psa a koňa musel nechať o smäde. A tak pokračovali v ceste. Opäť šli dlho hore kopcom. Smäd a únava sa znásobili. Nakoniec prišli k starej poloootvorenej bráne. Za ňou sa kľukatila prašná cesta so stromami po oboch stranách. V tieni jedného stromu odpočíval muž s klobúkom na hlave. Zdalo sa, že spí.

„Dobrý deň,“ pozdravil pútnik.

„Dobrý deň,“ odpovedal muž v klobúku.

„Ja, môj kŔň a pes máme veľký smäd.“

„Tamto medzi kameňmi je studňa s vodou,“ povedal muž a ukázal smerom ku studni. „Môžete sa napiť, koľko chcete.“

Muž, kŔň a pes konečne utíšili smäd vodou zo studne.

„Veľká vďaka,“ povedal pútnik pri odchode.

„Môžete sa vrátiť, kedykoľvek budete chcieť,“ odpovedal muž.

„A kde to vlastne sme?“ spýtal sa pútnik.

„V nebi,“ odpovedal muž.

„V nebi? Ale strážca pri mramorovej bráne mi tvrdil, že tam je nebo!“

„To nebolo nebo, ale peklo.“ Pectný bol v rozpakoch a potom povedal:

„To je ale falošná informácia. Musí spôsobovať veľké zmätky.“

„Vôbec nie,“ odpovedal muž. „Naopak, peklo nám tým preukazuje veľkú službu. Zostávajú tam totiž tí, ktorí sú schopní opustiť svojich najlepších priateľov.“

- **Ako hlboko som presvedčený, že spása a prekonanie**

ťažkostí sú záležitosťou nás ?

- **Čo pre mňa znamená „vstúpiť do neba“?**

- **Pod zásterkou akých Iží odopieram druhým ich „spásu“ alebo im v nej bránim?**

Kristus - život

Často podliehame omylu, ktorý je veľmi starý. V staroveku u platonikov bolo bežné prílišné vzd'ľovanie ducha od hmoty. Zdôrazňovali medzi nimi priepasť, ktorú takmer nebolo možné preklenúť. Kresťanstvu je toto myslenie cudzie.

Cirkev nie je medzičlánok medzi ľuďmi a Kristom. Ona je tajomné Kristovo telo. V nej hľadáme a nachádzame Krista, vzkrieseného Pána. V nej je nám Kristus darovaný.

Kristus je prostredník - lebo je Bohočlovek. To znamená, že spája Boha s človekom, najprv v sebe samom, potom so všetkými, ktorí sa mu otvárajú a ho milujú a ktorých on krstom privieľa k sebe. On je vinič, my sme ratolesti - dáva nám Boží život. Je naším životom, lebo sám je život. Iba Boh sa môže ľuďom takto darovať a zjednotiť ich so sebou i navzájom - preto iba Boh môže byť Božím prostredníkom.

Kto vidí mňa

„Kto vidí mňa, vidí Otca,“ povedal Ježiš Filipovi a ostatným apoštolom pri Poslednej večeri. To je základ celého kresťanstva. V kresťanstve neveríme v Boha len všeobecne. Veríme v Boha, ktorý je Otcom Ježiša Krista a ktorý sa v Kristovi stal viditeľným.

Ježiš sám zdôrazňuje, že veriť v Boha znamená veriť v neho cez jeho Syna: „Kto vidí mňa, vidí Otca“ (Jn 14, 9). Celý náš vzťah k Bohu závisí od toho, či sa rozhodneme vidieť a prijať vierou Ježiša Krista ako Božieho Syna. Potom sa všetko rozjasní.

Od chvíle, ako sa Boh dal poznať ľuďom v Ježišovi Kristovi, nie je už ktosi cudzí, ďaleký a neznámy. Všetky Božie prívlastky - ďaleký a blízky, strašný a dôverný - všetky sa spájajú. Boh je teraz nielen hrozný, ale i dobrotivý, nielen prísny, ale i priateľský. Je nielen mystériom tremendum, otrasné tajomstvo, lež aj tajomstvo neslýchanej lásky.

V Kristovi sa nám zjavila predovšetkým Božia dobrotivosť. Odteraz sa stretáme s Bohom v Ježišovi Kristovi a cez neho. „Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa.“ (Jn 14, 6) Aká neslýchaná veľkosť bola sľúbená človekovi, ktorý uveril v Ježiša Krista! „Veru, veru, hovorím vám: Aj ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, aké ja konám, ba bude konať ešte väčšie, lebo ja idem k Otcovi.“ (Jn 14,12)

Ježiš odišiel k Otcovi. Spolu s Otcom v Duchu Svätom sa však stará o tých, ktorí v neho uverili. Nenecháva ich samých, vystavených napospas svetu. Cirkev sa bude v dejinách ocitať v mnohých ťažkých situáciách. Ale v Duchu Svätom dostane silu svedčiť cez stáročia a tisícročia.

Ján Chryzostom kardinál Korec